

[Ministeren for skatter og afgifter]

de tidsfrister, som var gældende, og som vi alle sammen forsøgte at leve op til, ganske vist ikke kunne fremsætte et lovforslag om ændring i indeværende samling, men at jeg ville foretage en række undersøgelser, som var helt nødvendige, og derefter overveje det i forbindelse med fremsættelsen i den kommende samling. Det er en fuldstændig almindelig procedure i henvendelser af denne art. Hvis jeg uden videre havde sagt, at staten selvfølgelig kan gå ned fra 20 pct. til 19 pct., uanset at en lang række partier har aftalt, at det skulle være 20 pct., ville man kunne hævde, at det er relativt let at fordele af statskassens midler. Det må være rimeligt, at man hver eneste gang gør sig sine provenuovervejelser og ser, hvilke konsekvenser det i øvrigt får, når man skal imødekomme et forslag af denne art.

Det er den tidsfrist, vi og partierne bag afvisningen har bedt om, som det yderligere er blevet fremhævet af det radikale venstre.

Det lykkedes altså ikke. Derefter gjorde jeg, som hr. Bollmann også fremhævede, yderligere et meget omfattende forsøg på at forene samtlige medlemmer i folketingets skatte- og afgiftsudvalg om en formulering, så vi trak det partipolitiske ud af diskussionen. Det mislykkedes også. Derefter er vi nødt til at sige, at vi nu ønsker at få den fornødne tid til at se på dette og andre spørgsmål, som kan være relevante i denne forbindelse. Da den eneste måde, vi kan få det på, er ved at stemme venstres lovforslag ned, skal jeg anbefale, at man gør det.

Ellemann-Jensen (V):

Det forekommer ikke særlig troværdigt, at ministeren her græder krokodilletårer over splittelsen i udvalget, efter at ministeren med alle tænkelige midler har søgt at gennemføre den splittelse først ved at holde besvarelser af en lang række spørgsmål tilbage, så ved at tage fat i alle mulige kræfter i korridorerne rundt omkring for at forsøge at reservere sig selv den julemandsuniform, der jo er tale om.

Når vi ikke har ønsket at gå med i sidste fase på de meget vage løfter, ministeren er kommet med om velvilje, og tage forslaget tilbage for at få den enighed, som vi også gerne havde set, skyldes det, at der fortsat er usikkerhed med hensyn til, hvad der ligger i

den velvilje: der er fortsat usikkerhed med hensyn til, om idrætten nu virkelig får de penge.

Der ligger noget helt helt reelt dér, for det er ikke rigtigt, som hr. Freddy Madsen sagde fra denne talerstol, at idrættens organisationer har udtalt, at de nærmest var ligeglade med, om det blev nu eller til efteråret. Vi har tværtimod fået oplyst, at der skabes usikkerhed med hensyn til budgetlægningen i de organisationer, der modtager midler fra tipningen. Der skabes usikkerhed, fordi man først til efteråret ved, om vi herinde vil lovgive med tilbagevirkende kraft for at skaffe de midler, der er tale om. Den usikkerhed kan man kun fjerne på én måde, og det er ved at give klart til kende nu, hvor mange penge, der bliver tale om, og det gør man ved at stemme for vores lovforslag.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det var det udtryk, hr. Ellemann-Jensen brugte om, at ministeren havde holdt besvarelser tilbage. Det er ikke min opfattelse. Min opfattelse af denne sag er, at hr. Ellemann-Jensen og venstre har fremsat dette lovforslag på et tidspunkt, der lå langt efter den aftale, vi havde om, hvornår lovforslag senest måtte fremsættes. Venstre har ønsket at presse det igennem; venstre har ønsket, at der blev afgivet betænkning, før besvarelserne var kommet frem, og disse besvarelser har efter min opfattelse ikke taget længere tid, end hvad der er sædvanligt.

Camre (S):

Jeg havde ikke tænkt mig at tage ordet i denne ganske bagatelagtige sag, og når jeg gør det alligevel, er det, fordi hr. Ellemann-Jensens sidste bemærkninger gør det nødvendigt at understrege, at der ikke for os findes nogen form for usikkerhed om, at der også for det næste regnskabsår for Dansk Tipstjeneste vil blive fastsat en afgiftsprocent på 19 for statsafgiften.

De midler, der her er tale om, skal først fordeles hen på efteråret 1979, og det har derfor intet som helst hastværk; hvorfor skulle vi nu og her i dag vedtage noget, som ikke skal bruges før i efteråret 1979? Der er altså rigelig tid til en helt normal procedure,